Με τον Γιάννη μας χωρίζουν περισσότερα από ότι μας ενώ νουν. Για την ακρίβεια έχουμε λίγα κοινά. Μολοντούτο, η παρέα του, μου είναι ευχάριστη και ουσιαστική, είμαι δε βέβαιος ότι έτσι αντιμετωπίζει και εκείνος την δική μου παρέα. Στο φινάλε, πέρα από τις κάθε είδους διαφωνίες μας, υπάρχει μια ατόφια αλληλοεκτίμηση.

Ας προσθέσω ότι έχουμε υπάρξει και συνάδελφοι και μάλιστα στην ίδια αίθουσα.Εκείνος με πιο βαρύ και σοβαρό ρόλο, η ταπεινότητά μου σε πιο λάιτ, σαφώς πιο χαβαλέ. Το είχαμε ευχαριστηθεί. Όταν το
κατέστημα κατέβασε ρολά
,
οι επαγγελματικοί μας δρόμοι χώρισαν. Έκτοτε βρισκόμαστε
σε ταβερνεία και κουτούκια
μαζί με άλλους. Παρομοίου φυράματος, ασφαλώς.

Όλως προφάτως μου έστειλε μερικές στιγμές της καθημερινότητάς του, τις οποίες ασμένως αναρτώ. Εννοείται ότι υπάρχουν σημεία στα οποία εξακολουθώ να διαφωνώ, ή έστω θα είχα άλλου είδους αντιδράσεις, αλλά ακριβώς αυτό είναι, που συγκροτεί μια καλή σχέση.

...η συνέχεια, με την γραφίδα του

*Καλώ ταξί για Αλεξάνδρα*ς. *Τιμημένη λεωφόρο*ς. *Στηρίζουμε.*

Αναμένω, ένεκα Beat, έναν νέο ή μία νέα οδηγό, ευγενή, καθαρό, διακριτικό, ολιγόλογο, ανοιχτόμυαλο. Αλλά πέφτω σε εξαίρεση.

[redacted]